

ти свѣта Петко и Недѣлѣо, спасите настѣ! са чуло отъ сичките страни.

— Азъ ви не лжжа, а казвамъ ви истината, продлжала Бенйовица: — мене ми разсказа сичкото това Найденица, която е негова комплийка: вие знаете, че отъ нейниятъ кйошкъ са види дворътъ на Хаджи Генча. Това са случило до първи пѣтли. Сѫбудила са Найденица — тя спала на кйошкътъ — и чуе шумотевица. „Не даждь ли вали,“ си помислила тя, и слѣзла на дворътъ да сѫбере дрѣхите, които биле оставени да са сушатъ на стоборътъ въ градинката. Гледа, не даждь вали; а нѣщо шумти и кряска по Хаджи Генчовиятъ дворъ. Качила са тя пакъ на кйошкътъ, и гледа: срѣдъ дворътъ сѣди циганинъ и прави клинци; а други мѫнички циганчета, ковачета, духатъ огньнътъ съ 77 духала. Малките циганчета биле не по-голѣми отъ една педя, а брадите имъ — бѣли. Когато тиे работили, то